

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 16 czerwca 2022 r. – Toshiba Samsung Storage Technology Corp., Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp./Komisja Europejska

(Sprawa C-700/19 P) ⁽¹⁾

[Odwołanie – Konkurencja – Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki – Napędy optyczne – Decyzja stwierdzająca naruszenie art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r. – Jednolite i ciągle naruszenie – Pojęcie – Porozumienia o znamionach zmowy dotyczące organizowanych przez dwóch producentów komputerów przetargów na napędy optyczne do komputerów przenośnych i komputerów stacjonarnych]

(2022/C 294/06)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszące odwołanie: Toshiba Samsung Storage Technology Corp., Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. (przedstawiciele: początkowo A. Aresu, M. Bay, avvocati, i J. Ruiz Calzado, abogado, a następnie M. Bay, avvocato, i J. Ruiz Calzado, abogado)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Biolan, M. Farley, F. van Schaik i C. Zois, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Uchyła się wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 lipca 2019 r., Toshiba Samsung Storage Technology i Toshiba Samsung Storage Technology Korea/Komisja (T-8/16, EU:T:2019:522).
- 2) Stwierdza się nieważność art. 1 lit. e) decyzji Komisji C(2015) 7135 final z dnia 21 października 2015 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 101 TFUE i art. 53 porozumienia EOG (sprawa AT.39639 – Napędy optyczne) w zakresie, w jakim Komisja stwierdza w nim, że Toshiba Samsung Storage Technology Corp. i Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. naruszyły art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., uczestnicząc od dnia 23 czerwca 2004 r. do dnia 17 listopada 2008 r. w kilku odrębnych naruszeniach.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Komisja Europejska zostaje obciążona, poza jej własnymi kosztami związanymi zarówno z postępowaniem w pierwszej instancji, jak i z postępowaniem odwoławczym, wszystkimi kosztami poniesionymi przez Toshiba Samsung Storage Technology Corp. i Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. w ramach niniejszego odwołania oraz połową kosztów poniesionych przez nie w pierwszej instancji.
- 5) Toshiba Samsung Storage Technology Corp. i Toshiba Samsung Storage Technology Korea Corp. pokrywają połowę własnych kosztów związanych z postępowaniem w pierwszej instancji.

⁽¹⁾ Dz.U. C 383 z 11.11.2019.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 16 czerwca 2022 r. – Komisja Europejska/Republika Austrii

(Sprawa C-328/20) ⁽¹⁾

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Koordynacja systemów zabezpieczenia społecznego – Rozporządzenie (WE) nr 883/2004 – Artykuły 4, 7 i 67 – Swobodny przepływ pracowników – Rozporządzenie (UE) nr 492/2011 – Artykuł 7 – Równość traktowania – Świadczenia rodzinne – Przywileje socjalne i podatkowe – Dostosowanie wysokości świadczeń i przywilejów do poziomu cen w państwie miejsca zamieszkania dzieci]

(2022/C 294/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: B.-R. Killmann i D. Martin, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Republika Czeska (przedstawiciele: J. Pavliš, M. Smolek i J. Vlácil, pełnomocnicy), Republika Chorwacji (przedstawiciel: G. Vidović Mesarek, pełnomocnik), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyzna, pełnomocnik), Rumunia (przedstawiciele E. Gane i L. Lițu, pełnomocnicy), Republika Słowenii (przedstawiciel: J. Morela, pełnomocnik), Republika Słowacka (przedstawiciel: B. Ricziová, pełnomocnik), Urząd Nadzoru EFTA (przedstawiciele: E. Gromnicka, C. Howdle, J.S. Watson i C. Zatschler, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Austrii (przedstawiciele: M. Klamert, C. Pesendorfer, A. Posch i J. Schmol, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Danii (przedstawiciele: M. Jespersen, J. Nymann-Lindgren i M. Wolff, pełnomocnicy), Królestwo Norwegii (przedstawiciele: S. Hammersvik, J.T. Kaasin, L. Tvedt i M.P. Wennerås, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Poprzez wprowadzenie mechanizmu dostosowania wynikającego ze zmian wprowadzonych w § 8a Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen (ustawy federalnej o kompensacji kosztów utrzymania rodziny w drodze zasiłków) z dnia 24 października 1967 r., w brzmieniu zmienionym przez Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden (ustawę federalną z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniającą ustawę federalną o kompensacji kosztów utrzymania rodziny w drodze zasiłków z 1967 r., ustawę federalną o podatku dochodowym od osób fizycznych z 1988 r. i ustawę w sprawie pracowników organizacji na rzecz rozwoju) i w § 33 Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen (ustawy federalnej o podatku dochodowym od osób fizycznych) z dnia 7 lipca 1988 r., zmienionej przez Jahressteuergesetz 2018 (roczną ustawę podatkową z 2018 r.) z dnia 14 sierpnia 2018 r. oraz przez ustawę federalną z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniającą ustawę federalną o kompensacji kosztów utrzymania rodziny w drodze zasiłków z 1967 r., ustawę federalną o podatku dochodowym od osób fizycznych z 1988 r. i ustawę w sprawie pracowników organizacji na rzecz rozwoju, mającego zastosowanie do zasiłków rodzinnych i ulgi podatkowej na pozostające na utrzymaniu dziecko w odniesieniu do pracowników, których dzieci zamieszkują na stałe w innym państwie członkowskim, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 4 i 67 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, a także art. 7 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 492/2011 z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie swobodnego przepływu pracowników wewnątrz Unii.
- 2) Poprzez wprowadzenie mechanizmu dostosowania wynikającego ze zmian wprowadzonych w § 8a Bundesgesetz betreffend den Familienlastenausgleich durch Beihilfen (ustawy federalnej o kompensacji kosztów utrzymania rodziny w drodze zasiłków) z dnia 24 października 1967 r., w brzmieniu zmienionym przez Bundesgesetz mit dem das Familienlastenausgleichsgesetz 1967, das Einkommensteuergesetz 1988 und das Entwicklungshelfergesetz geändert werden (ustawę federalną z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniającą ustawę federalną o kompensacji kosztów utrzymania rodziny w drodze zasiłków z 1967 r., ustawę federalną o podatku dochodowym od osób fizycznych z 1988 r. i ustawę w sprawie pracowników organizacji na rzecz rozwoju) i w § 33 Bundesgesetz über die Besteuerung des Einkommens natürlicher Personen (ustawy federalnej o podatku dochodowym od osób fizycznych) z dnia 7 lipca 1988 r., zmienionej przez Jahressteuergesetz 2018 (roczną ustawę podatkową z 2018 r.) z dnia 14 sierpnia 2018 r. oraz przez ustawę federalną z dnia 4 grudnia 2018 r. zmieniającą ustawę federalną o kompensacji kosztów utrzymania rodziny w drodze zasiłków z 1967 r., ustawę federalną o podatku dochodowym od osób fizycznych z 1988 r. i ustawę w sprawie pracowników organizacji na rzecz rozwoju, w odniesieniu do „Familienbonus Plus” (dodatkowej premii rodzinnej), ulgi podatkowej dla gospodarstwa domowego o jednym dochodzie, ulgi podatkowej dla rodzica samotnie wychowującego dziecko oraz ulgi podatkowej z tytułu świadczeń alimentacyjnych, mającego zastosowanie do pracowników migrujących, których dzieci zamieszkują na stałe w innym państwie członkowskim, Republika Austrii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 492/2011.
- 3) Republika Austrii pokrywa własne koszty i koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 4) Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Chorwacji, Rzeczpospolita Polska, Rumunia, Republika Słowenii i Republika Słowacka oraz Królestwo Norwegii i Urząd Nadzoru EFTA pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 297 z 7.9.2020.